

שכינה, מושם שהם שיש תקוניים מצד האות ר', שהוא רום קרשה (של הקירוש ברוך הוא), שדזוקפת ומונשבת בכלם.

הפלכות, המרכיבה שלה כלולה מאבע רוחות, וזהו סוד דו פרצופים, שהם עשר דפיכות, שהם ה' שיווצאת מהלב, שהוא הכל ה' ל"ב, ד' ארבע מחנות, ד' חיות לפפא, ו' ש' דרגות, שהם שיש מעלות לפפא, שמשם כל הנשות בדרך אצילות, ואין לפפא זהה בדרך בריאה, אלא בדרך אצילות, שהשכינה העילונה היא פפא בכוד מרום מראzon, שהוא מלכות.

ובhem ייה"ו הה"ו (הה"י) מתלבש בשש ספירות, שהן שיש מעלות לפפא, יהתלבש בחכמה ועולה לעשרה, שהם עשרה גלגולים של הפא, א' למצלחה דמות במראה אדם עליון מלמעלה, וזה אויר קדמון, ה' קטנה היא לימין, וחכמה לימין שומר אותה, ובמקומ ה' יה"ה בחרכה יסיד ארץ, ה' לשמא לאש על הלב, ו' הרום שנושבת אליה, ומבקש רחמים מפנה שלא חסרף העולם, משום שגורמים לה שהתרחקה מבעה רגזה.

ובזמן שפבא הגלה, נאמר אל ה' שהיא דרגת משה, מוליך לימין משה, לשם ה' שלו בימין, וזה חי יה"ה שכבי עד הבקר, הבקר של אברהם, י' הולך לשמא וזוקף את ה' של, וזה קרבן עולה ויורד, וסוד הדבר - יעקב במקום הזה שפל את ידיו, ולחתם בرمז.

חזר יה' לשמא, שהם שמור, וזה לימין שהם זכור, וזה זכה

ע"ב) שוקין, מركבה דבלחו שכינה, בגין דאיןון שית תיקוני מטרא דעת ר', דאייה רוחא קדיشا (נ"א דקדושא ברוך הוא). דפרק ומנסייב בבלחו.

מלךות מרכבה דילה בלילא מרבע רוחין, ודא אייה ר' ד' פרצופין, דאיןון עשרה דפיקין, דאיןון ה' דגפיק מלבא, דאייה ה' הבל ה' ל"ב, ד' ארבע מחנות, ד' חיות לפפא, ו' ש' דרגות, דמתמן כל נשמתין באrho אצילות, ולאו אייה ה' אי קרסיא באrho בריאה, אלא באrho אצילות, דשכינטא עלאה אייה כפה בכוד

מורום מראzon (ירמיה י' יב) דאייה מלכות.

ובזמן יה"ו הה"ו (פ"א הוו') אחלבש בשית ספירן, דאיןון שיש מעלות לפפא, יה' אחלבש בחכמה וסליק לעשרה, דאיןון עשר גלגולים דקרים, א' לעילא דמות במראה אדם עליון מלמעלה, וזה אויר קדמון, ה' צעירא אייה לימינא, ובחכמה לימינא נתיר לה, ובהאי אחר יה"ה בחכמה יסיד ארץ, (משל ג' ה') לשמא לא אש על לבא, ו' רוחא דנסיב לגבה, ובאי רחמי מינה דלא אוקידת עלמא, בגין דגשמי ליה דארחקה מבעה, ומאריך רוגזה.

ולזמנינו דייתי פורקנא, אtmpר לגבי ו' דאייה דרגא דמשה, מוליך לימין משה (ישעה ס' יב). לשמא ה' דיליה בימינא, וזה אייה חי יה"ה שכבי עד הבקר, בקר ד아버지ם, י' איזיל לשמא לא וזקיף לה' דיליה, וזה אייה קרבן עולה ויורד, ור' ד' מלחה, יעקב בהאי אחר שביל את ידיו, ולחכימא ברמייזא.

אתה צור יה' לשמא לא, דאיןון שמור, ויה לימינא זכור, וזה